

vers **VOOR** vers

LEZING 67
24 MINUTEN

MATTHEÛS

9:16-17

Nieuwe wijn vraagt om flexibele wijnzakken

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/9-16-17

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	De aanstootgevende vrijheid van Jezus	5 min	3
2	De nieuwe lap en de nieuwe wijn	5 min	5
3	Het nieuwe verbond vraagt een nieuwe vorm	4 min	8
4	Flexibel blijven voor het werk van de Geest	4 min	9
5	Tradities toetsen aan de Schrift	8 min	11
	Om verder te lezen		15

1

De aanstootgevende vrijheid van Jezus

Laten we onze studie van het leven van Jezus Christus hervatten door te kijken naar Mattheüs 9, te beginnen bij vers 16. Jezus zei:

Ook zet niemand een lap niet-gekrompen stof op een oud bovenkleed, want de daarop genaaide lap scheurt van het bovenkleed af, en er ontstaat een ergere scheur. Ook doet men geen nieuwe wijn in oude leren zakken; anders barsten de zakken, en de wijn stroomt eruit, en de zakken gaan verloren; maar men doet nieuwe wijn in nieuwe zakken, en beide blijven behouden.

MATTHEÛS 9:16-17

Veel mensen hebben mij laten weten dat deze passage hen in verwarring brengt. Wat bedoelde Jezus toen Hij sprak over nieuwe wijn in nieuwe wijnzakken doen, enzovoort? Waar gaat dit allemaal over? Je kunt dit het beste begrijpen door te kijken naar de context die er direct aan voorafgaat. In de eerdere verzen van Mattheüs 9 staan drie gebeurtenissen die enige achtergrond geven bij deze uitspraak en ons kunnen helpen begrijpen wat die betekent.

In de eerste acht verzen van Mattheüs 9 genas Jezus een verlamde man, die door vrienden door het dak naar beneden was gelaten en voor Hem was neergelegd. Maar voordat Hij de man genas, zei Hij tegen hem:

En Jezus, Die hun geloof zag, zei tegen de verlamde: Zoon, heb goede moed, uw zonden zijn u vergeven.

MATTHEÛS 9:2

Veel aanwezigen vonden dit een ongepaste opmerking, omdat niemand behalve God zonden kon vergeven en Jezus sprak alsof Hij God was. Natuurlijk sprak Jezus alsof Hij God was, omdat Hij dat ook was. Maar waar het om gaat, is dat het gedrag van Jezus de godsdienstige mensen van Zijn tijd aanstoot gaf, vooral de Farizeeën.

Daarna lezen we dat Jezus een tollenaar riep om Zijn volgeling te worden. Deze man was een maatschappelijke verschoppeling en vooral ook een godsdienstige verschoppeling. Die middag gebruikte Hij een maaltijd in het huis van deze man, en ook daarvoor kreeg Hij kritiek van de Farizeeën. Toen de Farizeeën dat zagen, zeiden ze tegen de discipelen:

En toen de Farizeeën dat zagen, zeiden zij tegen Zijn discipelen:
Waarom eet uw Meester met de tollenaars en zondaars?

MATTHEÛS 9:11

Jezus antwoordde:

Maar Jezus, Die dat hoorde, zei tegen hen: Wie gezond zijn, hebben geen dokter nodig, maar wie ziek zijn.

MATTHEÛS 9:12

Hij zei:

Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen tot bekering te roepen, maar zondaars.

LUKAS 5:32

Daarom was Jezus daar. Maar opnieuw gaf Zijn gedrag aanstoot aan de godsdienstige gevoeligheden van de Farizeeën.

Dan zien we in de verzen 14 en 15 dat opnieuw iets in het gedrag van Jezus aanstoot gaf aan de Farizeeën, en ook aan de discipelen van Johannes de Doper. Hij verplichtte Zijn discipelen niet om te vasten, zoals Johannes dat van zijn discipelen verlangde en zoals

de Farizeeën verplicht waren te doen. Opnieuw had Jezus naar hun smaak te veel vrijheid. Hij verplichtte Zijn discipelen niet om deze godsdienstige rituelen uit te voeren, en dat gaf aanstoot aan hun godsdienstige gevoeligheden.

Drie keer achter elkaar geeft Jezus aanstoot aan de Farizeeën doordat Hij te vrij is: doordat Hij mensen vergeeft, doordat Hij mensen aanvaardt die in godsdienstige kringen niet zouden worden aanvaard, en doordat Hij Zijn discipelen niet de godsdienstige rituelen oplegt die ze geacht werden uit te voeren en waarvan de Joden gewend waren dat die hun werden opgelegd.

Al deze dingen laten een patroon zien in het gedrag van Jezus tegenover dat van Zijn critici. Jezus bracht namelijk een volkomen nieuwe sfeer in de godsdienst, als we het zo mogen noemen. De godsdienst van de schriftgeleerden en Farizeeën was voortgekomen uit de wet van Mozes. Ze volgden de wet van Mozes niet erg trouw. Ze volgden ook de verdere uitwerking daarvan door de rabbijnen, die veel verder ging dan de wet van Mozes zelf. Toch waren de wet van Mozes en het judaïsme iets wat God had ingesteld. In de tijd dat Jezus leefde, had dat stelsel ongeveer veertienhonderd jaar gefunctioneerd. Het was een oud stelsel.

Toen kwam Jezus en Hij deed iets heel anders. Met Zijn gedrag daagde Hij degenen uit die de oude, wettische opvatting van godsdienst aanhingen. Volgens die opvatting bestond godsdienst uit rituelen, moesten zondaars worden gemeden, en zo waren er nog veel meer van zulke dingen. Jezus volgde de gebruiken van deze mensen niet, en dat gaf hun aanstoot.

Zijn antwoord aan hen was dit:

2

De nieuwe lap en de nieuwe wijn

Ook zet niemand een lap niet-gekrompen stof op een oud bovenkleed, want de daarop genaaide lap scheurt van het bovenkleed af, en er ontstaat een ergere scheur.

MATTHEÛS 9:16

Als de stof ongekrompen is, betekent dit dat die nog nooit gewassen is. Het is dus een stuk nieuwe stof. Een oud kledingstuk is, als het veel gedragen is, waarschijnlijk al gewassen en gekrompen. Je hebt dan een stuk stof dat nieuw en ongekrompen is, waarmee je een gat verstelt in een oud kledingstuk dat al zo ver gekrompen is als het ooit zal doen.

Jezus zei dat je dat niet doet. Anders trekt de lap zich los van het kledingstuk en wordt de scheur erger. Wat Hij bedoelt, is dit. Stel dat je een oud, tot op de draad versleten kledingstuk hebt, waarvan de stof door veel dragen en wassen sterk verzwakt is. Als je dan een stuk ongekrompen stof gebruikt om een gat in dat kledingstuk te verstellen, zal de ongekrompen stof krimpen wanneer je het kledingstuk wast. Als dat gebeurt, zal die stof strakker gaan trekken en zich lostrekken van de vezels van de oude stof waaraan hij is vastgenaaid. Daardoor raakt het kledingstuk verder beschadigd en ontstaat er uiteindelijk een groter gat.

Ik weet dit uit ervaring, want in de jaren zeventig was het binnen een bepaalde tegencultuur waartoe ik behoorde behoorlijk in de mode om lappen op je kleren te dragen. Ik was erg arm en had één spijkerbroek waar steeds opnieuw gaten in kwamen.

Ik nam dan stukken stof van om het even welke soort, wat voor stof dan ook, met welk patroon en welke kleur dan ook, en naaide lapstukken over de gaten. Die nieuwere stukken stof begonnen los te raken, omdat ze nieuwer en sterker waren. Ze trokken aan de zwakkere stof, waardoor de gaten steeds erger werden. Uiteindelijk moest ik lapstukken op de lapstukken zetten, en daarna weer lapstukken op de lapstukken die op de lapstukken zaten. Uiteindelijk had ik een broek waarvan de pijpen helemaal uit niets anders dan lapstukken bestonden. De oorspronkelijke stof bestond waarschijnlijk niet eens meer.

Zo gaat dat met stof. Die slijt, en als je sterke, nieuwe stof gebruikt om hem te verstellen, verbind je die als het ware met de oude stof, want zo verstel je iets: je moet het eraan vastmaken. Wanneer de nieuwe stof dan krimpt, kan de oude stof zich niet aan die verandering aanpassen, en scheurt hij.

Jezus geeft hier in vers 17 nog een illustratie van hetzelfde principe. Hij zegt:

Ook doet men geen nieuwe wijn in oude leren zakken; anders barsten de zakken, en de wijn stroomt eruit, en de zakken gaan verloren; maar men doet nieuwe wijn in nieuwe zakken, en beide blijven behouden.

MATTHEÛS 9:17

Wijnzakken waren zakken van geitenhuid waarin wijn werd gegoten en die werden afgesloten terwijl de wijn gistte. Wanneer ze de nieuwe wijn uit de wijnpersen haalden, deden ze die in zulke zakken van soepele geitenhuid. Die werden zo afgesloten dat er geen lucht in of uit kon. Wanneer de wijn begon te gisten, kwamen er natuurlijk gassen vrij die meer ruimte nodig hadden. Daardoor werd de geitenhuid uitgerekt en bereikte de wijnzak zijn maximale omvang. Uiteindelijk dronken ze de wijn op, werd de zak gelegeerd, en hield je een uitgerekte, oudere wijnzak over die niet verder kon uitrekken.

Jezus zei dat je in zulke oude wijnzakken, die al tot hun uiterste capaciteit zijn uitgerekt, geen splinternieuwe wijn doet die nog moet gisten, omdat die wijn ruimte nodig zal hebben om uit te zetten. Die wijn zal tijdens het gistingsproces uitzetten. Deze oudere wijnzakken zijn broos en niet rekbaar. Ze zijn al zo ver uitgerekt als maar mogelijk is, en wanneer de wijn uitzet, zullen die zakken gewoon openscheuren. De wijn zal de zakken doen barsten, en je zult zowel de zakken als de wijn verliezen. Nee, wanneer je nieuwe wijn krijgt, moet je hem in nieuwe zakken doen die soepel zijn en kunnen uitrekken om zich aan de werking van de wijn aan te passen.

Wat hebben deze twee illustraties gemeen? Iets wat heel duidelijk is: je neemt niet iets wat gaat veranderen om het vervolgens te verbinden aan iets anders dat zich niet aan verandering kan aanpassen. De ongekrompen stof die op een oud kledingstuk is genaaid, is daar één voorbeeld van. De nieuwe wijn, die nog moet gisten en veranderen, kan niet in een oude wijnzak worden gedaan die zich op geen enkele manier aan zo'n verandering kan aanpassen, want dan richt je de boel te gronde.

3

Het nieuwe verbond vraagt een nieuwe vorm

Wat wilde Jezus hiermee zeggen bij deze gelegenheid? Jezus legde uit hoe Hij te werk ging en van welke uitgangspunten Hij daarbij uitging. Hij bracht een nieuwe dynamiek, een nieuw leven. Hij voerde het nieuwe verbond in. Hij bracht iets nieuws waarvan de profeten hadden gesproken. Jesaja had God vaak aangehaald, Die zei:

Denk niet aan de dingen van vroeger, let niet op de dingen van het verleden. Zie, Ik maak iets nieuws. Nu zal het ontkiemen. Zult u dat niet weten? Ja, Ik zal een weg aanleggen in de woestijn, rivieren in de wildernis.

JESAJA 43:18-19

Jeremia had ook gesproken over een nieuw verbond dat zou komen, en Ezechiël had gesproken over een nieuw hart dat het oude, stenen hart zou vervangen.

Jezus was gekomen om de profetieën te vervullen dat God iets nieuws, iets dynamisch en iets levends zou doen. En Hij kwam in een samenleving waar al een religieus stelsel bestond: het jodendom. Maar hoewel dat religieuze stelsel eeuwen daarvoor ooit fris en nieuw was geweest, was het inmiddels broos en star geworden. De regels, voorschriften, beperkingen enzovoort waren zo star dat ze het nieuwe dat Jezus invoerde niet konden verdragen zonder aanstoot te geven en zonder schade op te lopen.

Wat Hij dus zegt, is dit: 'Ik breng nieuw leven in Israël en in de wereld. Voor jullie religieuze mensen zou het vanzelfsprekend zijn om te proberen dat in te perken, of het op zijn minst te beoordelen naar de mate waarin het overeenstemt met jullie religieuze beginselen, die oud en star zijn. Ik kan eenvoudigweg niet toestaan dat Mijn beweging aan zulke beperkingen wordt onderworpen, want jullie stelsel is zo broos en star dat het op het punt staat te breken. Het staat op het punt uiteen te vallen. Het is als een versleten kledingstuk, klaar om opgerold en weggegooid te worden. Het is als een oude wijnzak die zijn doel heeft gediend. Ooit zat er echte wijn in. Er is een tijd geweest waarin het jodendom datgene was wat God had ingesteld en zegende, en waarin

God volop werkzaam was. Maar dat is lang geleden. Het is nu niets anders geworden dan een star, broos wetticisme, en Ik ga Mijn beweging niet aan zo'n structuur onderwerpen.'

Jezus zei dat nieuwe wijn een nieuwe wijnzak nodig heeft, met andere woorden: iets wat soepel is. Wat Hij voorspelde, was dat Hij met de invoering van het nieuwe verbond niet van plan was het oude verbond te laten voortbestaan als een structuur of omgeving waarbinnen het nieuwe verbond werkzaam zou zijn. Het oude verbond was oud. In Hebreeën hoofdstuk 8, vers 13 staat dat toen het nieuwe verbond gekomen was, het het eerste verbond oud en verouderd had gemaakt. De schrijver van Hebreeën zegt in Hebreeën hoofdstuk 8, vers 13:

Als Hij spreekt van een nieuw verbond, heeft Hij daarmee het eerste voor verouderd verklaard. En wat oud is verklaard en wat verouderd, staat op het punt te verdwijnen.

HEBREEËN 8:13

Hij verwijst naar het oude verbond en alles wat erbij hoorde, de tempel en dat alles.

Wat Jezus zegt, is: „Jullie oude godsdienst is achterhaald, zoals een oude wijnzak. Die zal niet meer worden gebruikt. Je kunt er niet opnieuw nieuwe wijn in doen. Hij is niet soepel. Hij kan die wijn niet bevatten. Daarom moet Ik zowel een nieuwe houder invoeren als nieuwe wijn om die houder mee te vullen.”

4

Flexibel blijven voor het werk van de Geest

Wat zijn nieuwe wijnzakken? Wat er verder ook over gezegd kan worden, nieuwe wijnzakken zijn soepel. Ze zijn nog niet uitgerekt. Ik geloof dat Jezus hier een beginsel leert: het leven van Jezus, het leven van God, het leven van de Heilige Geest dat Jezus invoerde toen Hij hier was, is een levende, dynamische en veranderende werkelijkheid.

Wanneer ik „veranderend” zeg, moet ik voorzichtig zijn. God Zelf verandert niet. Zijn beginselen veranderen niet. Zijn normen en morele maatstaven veranderen beslist niet, maar Zijn handelen is soms verrassend en nieuw. God doet soms iets wat Hij niet eerder op precies dezelfde manier heeft gedaan, en dat zien we voortdurend in het boek Handelingen.

Toen Petrus naar het huis van Cornelius ging en God daar Zijn Heilige Geest uitstortte op de heidenen, was dat nog nooit eerder gebeurd. Zelfs Petrus en de apostelen waren er verbaasd over. Ze wisten niet helemaal hoe ze ermee om moesten gaan. Ze moesten flexibel zijn. Er waren veel momenten waarop God Paulus of de andere apostelen leidde en hen ongewone dingen liet doen. Filippus werd naar Samaria gestuurd. Als Jood had hij de Samaritanen voordien altijd gemeden. Maar God deed iets nieuws en bracht daar een opwekking die heel anders was dan ze zouden hebben verwacht.

Terwijl de Heilige Geest verdergaat, doet Hij precies dat: Hij beweegt. Hij leeft. De wetticistische godsdienst van de Joden leefde niet. Die bestond alleen maar uit allerlei regels en rituelen. Overigens zijn er veel christelijke organisaties die net zo star en net zo levenloos zijn geworden als het jodendom in die tijd was. Maar het leven van de Geest is werkelijk leven. Hij leeft en Hij kan ons verrassen. Hij kan bepaalde culturele normen omverwerpen waaraan wij gewend zijn. Hij kan binnenkomen, grondig schoon schip maken en alles veranderen.

Hij zal de morele maatstaven niet veranderen. Hij zal de theologie die ware theologie is niet veranderen. God zal de waarheid niet veranderen, want de waarheid is de waarheid. Maar Hij kan onze opvattingen over wat volgens ons waar is, of over hoe wij over bepaalde dingen denken, beslist ter discussie stellen. Wij zijn mensen, en:

Want wij kennen ten dele en wij profeteren ten dele,

1 KORINTHE 13:9

Daarom kan God, Die alles weet, ons vaak verrassen en moeten wij flexibel zijn.

Wanneer ik „flexibel” zeg, wil ik mijn standpunt duidelijk maken. Ik geloof niet dat God ons nog meer Schriften zal geven. Ook geloof ik niet dat God ons iets zal openbaren wat niet al in de Schriften te vinden is. Laat ik dat heel duidelijk maken.

Wat mij betreft zijn de Schriften die door de profeten en de apostelen zijn gegeven het fundament voor de gemeente.

gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten,
waarvan Jezus Christus Zelf de hoeksteen is,

EFEZE 2:20

Daarom moet alles wat bij de groei van de gemeente gedaan wordt, in overeenstemming zijn met de grootte, de vorm, de afmetingen en de aanduidingen die te vinden zijn op het fundament van het gebouw, en dat fundament is de Schrift.

God kan ons laten zien dat we bepaalde dingen die we dachten te weten uit de Schriften, niet goed begrepen hebben. Daar moeten we flexibel in zijn. We moeten bereid zijn te zeggen: „Misschien moet ik ervoor openstaan dat God mij duidelijk laat zien dat er iets anders te zien is, ook als het gaat om de tradities die ik heb geleerd en zelfs mijn traditionele uitleg van bepaalde Schriftverzen.” Flexibiliteit is noodzakelijk.

5

Tradities toetsen aan de Schrift

Tijdens de Jezusbeweging in Zuid-Californië was ik bij Calvary Chapel in Costa Mesa, waar Chuck Smith voorganger is. Ik was er niet helemaal aan het begin van de Jezusbeweging bij, maar ik kwam er vrij vroeg bij, in 1970. Enige tijd daarvoor had Chuck Smith toegestaan en aangemoedigd dat hippies naar de kerk kwamen, omdat er veel hippies naar de kerk kwamen en Christus vonden. Wanneer ze Christus gevonden hadden, kleedden ze zich nog steeds als hippies en droegen ze hun haar en hun kleding nog steeds zoals hippies dat deden.

In die tijd kwamen mensen gewoonlijk niet in een T-shirt en spijkerbroek naar de kerk. Dat weet ik, omdat ik daarvoor jarenlang naar de kerk was gegaan. Vóór 1970 kwam je niet in een spijkerbroek en T-shirt naar de kerk. Maar toen mensen naar Calvary Chapel begonnen te komen, waren het pasbekeerde hippies, en soms hippies

die nog niet bekeerd waren maar wel op weg waren naar bekering. Ze kwamen op blote voeten. Ze kwamen in spijkerbroeken en T-shirts en in wat ze verder toevallig maar aanhadden.

Een van de voorgangers daar — ik zal zijn naam niet noemen — hing vóór de dienst een bordje op de deur waarop stond: „Draag geen spijkerbroek en kom niet op blote voeten het kerkgebouw binnen.” Chuck Smith, de voorganger, kwam vroeg bij het kerkgebouw aan en zag dit bordje op de deur, dat een andere voorganger daar had opgehangen. Hij was woedend. Hij rukte het weg. Hij zei: „Wie heeft dit bordje op de deur gehangen?” De voorganger die het gedaan had, maakte zich bekend. Chuck zei: „Waarom heb je dit daar opgehangen?”

De man zei: „Omdat de blote voeten van deze hippies de vloerbedekking vuil maken, en de klinknagels van hun Levi's krassen maken op de houten kerkbanken.”

Chuck Smith zei: „Dan halen we de vloerbedekking en de kerkbanken eruit, maar de Jezusmensen blijven.”

Dat soort flexibiliteit was destijds ongewoon. Nu zien we veel meer flexibiliteit, deels omdat mensen als Chuck Smith in het begin van de jaren zeventig daarin baanbrekend werk hebben verricht. Maar ik probeer hem beslist niet te vergoddelijken. Ik probeer alleen te zeggen dat zij een ongebruikelijke mate van flexibiliteit toonden door vraagtekens te zetten bij de normen die waren doorgegeven, zoals de norm dat je je netjes moet aankleden om naar de kerk te gaan. De Bijbel zegt dat niet. Dat is een traditie.

Er zijn nog veel meer tradities waar de Heilige Geest vraagtekens bij zou kunnen zetten, tradities waarvan wij denken dat ze Schriftuurlijk zijn. Maar zodra Hij daar vraagtekens bij begint te zetten, moeten wij de Schriften nog eens bekijken en zeggen: „Leert de Bijbel werkelijk wat wij dachten dat hij leerde?” Misschien ontdekken we dat de Heilige Geest ons tot meer waarheid en meer licht leidt. Niet door nieuwe Schriften te geven, maar door ons te helpen de Schriften die wij hebben zuiverder te zien, zonder dat ze door vooronderstellingen en tradities worden bedekt.

In feite waren de lessen van Jezus helemaal geen nieuwe lessen. Hij deed precies wat ik zojuist heb beschreven. Hij haalde de werkelijke Schriftuurlijke leer onder alle ballast en tradities vandaan die de Farizeeën erbovenop hadden gestapeld. Hij onderwees de oorspronkelijke waarheid van God die in de Wet, de Profeten en de Psalmen te vinden was, maar zij hadden die met hun tradities aan het zicht onttrokken. Wij hebben in de gemeente vaak soortgelijke dingen gedaan.

Als de Heilige Geest ons tot de volle waarheid gaat leiden, dingen aan het licht gaat brengen, onze tradities gaat blootleggen en ons terug gaat brengen tot een zuiverder begrip van de Schriften, zullen we flexibel moeten zijn, zoals nieuwe wijnzakken. Wat Jezus ons brengt, is als leven, als nieuw leven, als wijn. Wijn verandert onder andere je bewustzijn als je er genoeg van drinkt, en dat geldt ook voor het leven van de Heilige Geest. Hij komt om ons denken te vernieuwen, onze waarneming te veranderen en ons bewustzijn te veranderen, net zoals wijn dat uiteindelijk doet als je er genoeg van drinkt.

Wijn is iets levends. Daarom zet hij uit. Er zitten levende organismen in. Wat Jezus kwam brengen, was iets levends: een levende, dynamische relatie met God. Die zou niet slechts bestaan uit een eenmalige handeling waardoor iemand via een inwijding tot een godsdienst toetreedt, maar daadwerkelijk uit een voortdurende gemeenschap met God, een leven met God vanaf de dag waarop iemand God ontmoet tot de dag waarop diegene sterft.

Wanneer je vele jaren met God wandelt, zou je moeten ontdekken dat de Heilige Geest verrassingen voor je heeft. Als Hij je inderdaad verrast, of als je wordt geconfronteerd met bepaalde waarheden, gebruiken of ideeën die nieuw voor je zijn, aanvaard die dan niet onmiddellijk enkel omdat iemand beweert dat ze van de Heilige Geest afkomstig zijn. Ik heb veel vreemde dingen zien presenteren alsof ze van de Heilige Geest kwamen, terwijl ik geen enkele reden heb om te geloven dat ze ook maar iets met Hem te maken hadden.

Maar wanneer je met iets nieuws wordt geconfronteerd, moet je niet star en kritisch zijn enkel omdat het nieuw en onbekend voor je is. Ga naar de Schriften. Onderzoek de Schriften en kijk of deze dingen zo zijn.

Ik ben opgegroeid in een gemeente waar niets over de doop met de Heilige Geest werd onderwezen. Toen ik in 1970 voor het eerst naar Calvary Chapel ging, kwam ik in aanraking met mensen die de doop met de Geest hadden. Daar had ik nog nooit van gehoord. Hoewel ik geweldige vrucht zag in het leven van degenen die zeiden dat ze die doop hadden, aanvaardde ik het niet zomaar. Ik wist niet zeker of het van God kwam. Ik had er beslist nog nooit van gehoord. Dus ging ik de Schriften onderzoeken. Ik bestudeerde ze enkele weken en raakte ervan overtuigd dat deze doop met de Heilige Geest, waar anderen over spraken, inderdaad een Bijbelse norm was. Daarom streefde ik ernaar en ontving ik die zelf.

Ik geef dit eenvoudigweg als voorbeeld van hoe wij bereid moeten zijn onze gebruiken en tradities in het licht van het Woord van God ter discussie te stellen. We zullen mensen ontmoeten die onze opvattingen ter discussie stellen. Misschien zal dit onderwijs sommige van jouw opvattingen ter discussie stellen. Maar als dat gebeurt, aanvaard dan niet wat ik zeg omdat ik het zeg. Ga liever naar het Woord van God, onderzoek het en kijk of deze dingen waar zijn.

Dat is zeker wat Jezus Zijn critici aanspoorde te doen. En in de Bijbel zien we dat eerlijke mensen dat gewoonlijk deden. Denk aan de Bereeërs in Handelingen 17. Zij hoorden Paulus spreken en namen wat hij zei niet zonder meer aan.

En dezen waren edeler van gezindheid dan die in Thessalonica, want zij ontvingen het Woord met grote bereidwilligheid en onderzochten dagelijks de Schriften om te zien of die dingen zo waren.

HANDELINGEN 17:11

Omdat ze dat deden, aanvaardden ze vervolgens de nieuwe waarheid — nieuw voor hen. Ze was niet nieuw, want alle waarheid is oud, omdat de waarheid niet verandert. Maar veel waarheden die heel oud zijn, kunnen nieuw voor je worden als je verkeerd bent onderwezen of tradities hebt aanvaard.

Daarom moeten we als nieuwe wijnzakken zijn, flexibel genoeg om ruimte te bieden aan het leven van de Geest dat Jezus brengt en waarin Hij wil dat we blijven wandelen. We zullen onze studie van het Evangelie van Mattheüs voortzetten.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Mattheüs 9:16-17
- Mattheüs 9:2
- Mattheüs 9:11
- Mattheüs 9:12
- Lukas 5:32
- Mattheüs 9:16
- Mattheüs 9:17
- Jesaja 43:18-19
- Hebreëën 8:13
- 1 Korinthe 13:9
- Efeze 2:20
- Handelingen 17:11

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.